

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

På Torsdag upföras wid Concerten 2 Trior af Corellis composition, samt en solo på Fleute-traversiere, tillika med alle annat, som ej så noga kan specificeras.

Hos Herr George Carnegie finnes godt Ängelskt Korn til köps.

På stora Hamnegatan, midt emot Sockerbruket, står en meublerad sal och kammar, jämte drängekammar, utom en salbod med wind öfwer, och en kallare, ledig at mot hyra tillrådas.

Uti det så kallade Madame Knapes hus på Konungsgatan är nästkommande Påsk en bod at gatan ledig, en sal och kammar at gatan, item et kök, en bod up i gården, en wind at lägga spannemål på, jämväl ock en meublerad kammar at gatan för en person.

Hysesmannen af öfverrummen uti Klensmeden Mäster Helse Borgs hus på Drottningegatan gifwer tillkänna, at samma rum blifwa til nästinstundande Påsketid lediga; hwarwid til wälment efterrättelse länder, at berörde rum icke äro frie för wäggelöf; hwilken öhyra torde kunna fördrifwas, om husägaren förmås at göra nödiga försök. Hushyran har waret med sista påökningen et hundrade Daler Silfwermynt: köks-spisen är illa conditionerad för rök stul; och hwad höllor eller listor i köket blifwet upfatte af Hysesmannen, lära wisseligen borttagas wid flytningen.

Gotheborgska Magasinet.

Lördagen, den 31 Januarii 1761.

Öfwer den 24 Januarii 1761.

At GUSTAF, Swerges Prins, wårt Rikes
Furste blifwer,

Det är den Himla-post, som forad sälhet gifwer.
Hwad större Nyårs-skänk ifrån wårt Konga-
hus!

At mörker, bistra moln tyks Sweas wälfärd hotas;
Men genom redlig drift kan faran ännu motas,
Då magten lystet får utaf sin Furstes ljus.

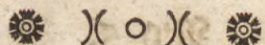
Up, Manhems ädla barn, låt glädje-sånger höras!
Låt Furstens ärelöf af trogna bröst utföras!

Då uti Rådet Han sit ärfsda säte tar.

Låt frögd från Drefund til lapska fjällar falla!

Då, under ADOLPHS wård, Han börjar at
befalla,

Och lisa Kronans tyngd för sin och landets Far.

Gud lede **Furstens** fjät, befäste **Thronens** grunder!
 Vår Unge **Hjeltes** glans förblifve tidens under!
 Des **Ätt** til werldens slut uppfylle **Swerges** hopp!
 Låt **Gustaf Wasas** frågd **Hans** efterdöme blifwa,
 Att, stor af nåd och mod, ny pragt åt **åran** gifwa,
 Til des **Han** slutat har sit heders-krona lopp.

Carl Gust. Valtinson.

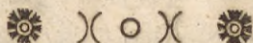
Öfwer samma höga Ämne.

Sälla **Swear**, sälla **Göther!**
 Lyfter edra ögon opp,
 Att se mögnad i ert hopp,
 Och den sälhet er nu möter!
 Uppå **årans** wådjoban
 Är vår **Prins** vår ungdoms **Förste**,
 Redan stald ibland de störste,
 Och wid deras öfning wan.

Läckta dag, som hoppet stänkte,
 Hvilket du nu återtar,
 Sen vår **GUSTAF** redan har
 Öfverträffat hwad wi tänkte.
 Werlden städar våra blöf,
 Och förundrar ödets lagar,
 Då hon ser at det behagar
 Se **Gustaver** blott åt oss.

Store **Prins**, Du för Dig hafwer,
 På det sält där Du skal gå,
 Inga bilder, som ä små.
 Nej, där lysa tre **Gustaver**,

Hwilkas

Hwilkas ära lefwer än.
 Och wår glädje är just denna,
 Att wi kunne tydligt känna
 Dem i Din Person igen.

Himlen som plår ömsint waka
 Öfwer den han årat har
 Til at bli et folks förswar,
 Tage Dig ej före tillbaka,
 Inn när Du af dagar mått,
 Har upfyllt det stora öde,
 Som Du ärst utaf de döde,
 I wår kära **Wasa** Ätt!

Men hwad är hos döde söka
 En Dig wärdig eftersyn?
ADOLPHS ära går til styn;
 Kan Du den med egen öka,
 Bli Du wist bland Krönte stor;
 Rykter skal då högt berätta,
 Huru Du har kunnat sätta
 Sverige i sit rätta flor.

B. Öhrwall.

Lärda Nyheter.

Upsala. Här utkom i förliden höst en Disputation om Swenska myntets halt och inbördes förhållelse: et arbete, som hedrar ej mindre Herr Professor Joh. G. Wallerius, som Präses, än Herr Candidaten Segersten, som Författare.

Historien intygar, at i början byttes waror mot waror; hwarföre få och penningar sådt enahanda namn hos flera Nationer. Undteligen upfom mynt, eller en wiß måtstock för warornas wärde, til at göra handelen både beqwämligare och mera möjelig. Tiden, då det upfom, öfwerlemnas til Herrar fornålsfare.

Myntet bör wara så beskaffat, at det swarar fulkomligen emot sina ändamål. Fördenstul bör det 1) erkännas för mynt af alla handlande folkslag. 2) Bör det hårda eller stå emot tid och öden, utan at förlora något af sin godhet. Ingen klok byter bort en fastighet emot waror, som äro snar förgångelse underkastade. 3) Bör det kunna uttänjas och spridas til mindre delar, utan saknad i des halt och inre godhet. 4) Bör det mindre kunna sammanmåltas och slås til större. 5) Bör det wara en af de dyrbaraste waror, som förena mycket inwärtens wärde under minsta storlek, at det kan både gömmas och flyttas utan swårighet. 6) Bör det ej duga til vårt omedelbarliga lifs-uppehälle; då det ej allena steg och föll i sämre och bättre tid, utan ock omsider förtärdes.

Somlige söka myntets hela wärde i nyttan, som det tilskynnar; men då woro penningar af järn utan motsägelse de bästa: somlige söka det i bristen eller rariteten; men metallernas wärde stiger ju mer och mer, fast än werlden har mera pengar nu än i forna tider: somlige söka det i bågge förenämde saker; men Herr Författaren finner igen det dels i myntets egenskaper, dels och förnämligast i wåra

wåra werfeliga, eller inbillade, behof. Woru behofwen färre och mindre, skulle guld och silfwer ej blifwa så oundbärligt, utan behålla det wärde, som det i början hade. Härwid kan et och annat förro stul påminnas. 1) Dwisst, om Europa har flera pengar nu, än förr: Asien tager ju wid dem: således äro kanske lika eller mindre pengar med flera behof orsaken til deras stegring. 2) Asien har mera pengar och samma behof, utan at fälla priset på sina waror. 3) Spanien har många behof både hemma och wid sina grufwor: det har inga pengar til öfwerflöd; ändoch galler penningen ej hos den Nationen. Det kommer således blott an på många behof, och mer eller mindre rörelse-capital. China har lika behof, och lika penningar. Nb. i rörelse: Europa flera behof, och söga flere penningar: Spanien många behof, intet capital på kistebotten, men et hisseligt i rörelse.

I 3 § talas om klippingar, som klijptes, och penningar, som wägdes; hwadan ordet **mark** hos oss, och pendere argentum hos de Romare. Beswäret med wågningen tilwåga bragte mynt. Omkostnaden med myntningen och metallernas mjukhet fodrade blandning af silfwer i guld, och koppars i silfwer-penningar. Och som smärre penningar löpa mest, äska dylika större blandning, helst omkostnaden wid myntet fodrar det samma. Men hela denna blandning öfer ej myntets inre wärde, och bör således anses för intet, och som en förlorad sak: hwaraf följer, at ju mer mynt upblandas, ju mer förlorar Riket. Af 1000 marker silfwer myn-

tas 135000 serstysfrar, som upblandas med halfannat Skeppund och 42 lispund koppar. Härwid förlorar Sverige öfwer 1000 Dal. Kopparmynt: men 4000 Dal. om hwita småstysfrar myntas af samma silfwer.

Imidlertid följer häraf, at stor Skillnad upkommer mellan myntets inre och ytre halt: Och det sednare erkänner då ingen utom underåtare, til hwilke handlande, såsom i rörelse med utlåningar, ej må föras; helst handel är naturligen något fritt, och kan ej tvingas, utan at uphöra. Således, och emedan 2 eller 3 delar koppar äro tilväckeliga, at hårda 13 eller 14 delar silfwer; så är hele den kopparen såfångt anslagen, som öfwerstrider denna förhållelse.

Från 6 til 12 S, eller mot slutet af Disputationen, handlas om myntets inbördes förhållelse; et ämne som ej kan i korthet uptagas. Fordom förhöll sig guld och silfwer, som 12 til 1, men nu som 15 til 1. Förhållelsen mellan silfwer och koppar har waret wid olika tider olika: i vår tid kostar myntad koppar 540 Dal. R:mt Skeppundet, efter stämpelen; men omyntad öfwer 700 Dal. i samma mynt, efter Prix-couranten. Således ser man af 11 S, at silfwer-penningar kunna ej utan stada pås nu för tiden, emedan trettonlödigt omyntat silfwer gäller dubbelt emot det myntade. Saken är den: 1 mark silfwer utgör något öfwer 8 Riksdaler, det är 24 Dal. 8 öre Silfwermynt, eller 73 Dal. 24 öre R:mt, om Wexel-coursen är al pari. Däremot kostar i almänhet en mark silfwer 48 til

52 Dal. S:mt, eller 144 til 156 Dal. R:mynt i Banco-sedlar.

Det är likwäl artigt, at samma silfwer lyfter jag, efter en cours på 72 Mark R:mt, emot en Wexel på 8 Riksdaler, aldeles nu som i forna tider. Wid slutet nämner Författaren med så ord, at ibland annat ondt, hwilket en ogen förhållelse mellan mynteslagen förer med sig, bör man också räkna brist uppå de bättre myntsorter. Ty likasom de magra nöten upåto de fetta, så förtåres också den bättre penningen af den sämre. Det är så mycket sagt, utländningen håller til goda den förre, hwilken således blir ju mer och mer öfynlig hemma.

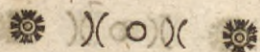
Historiska Anmärkningar öfwer Fru Riksrådinnan Karin Bjelkes Sorge-Råk.

Det rörande affred, som Majoren, Herr Carl Lilja, hade på sotesfängen taget af sin Fru, fäste sig så djupt i hennes förestälning, at hon kände styrkan därpå i hela sitt Enkestånd. Hennes enda tillflykt i sådana tryckande omständigheter blefwo tröste-pål af förnuftet och Religionen, med hwilka hon kämpade mot det qual, som dageligen förnyade hennes oro. På detta sättet tilbragte hon sina dagar i enslighet, när Riksrådet, General-Lieutenanten af Cavalleriet, och Gouverneuren öfwer Bohuslän, Herr Baron Harald Stafe, gjorde hos henne förestälning om ägtenkap. En sådan heder erkände hon med anständig höflighet; änskönt åldren

och två afledne mån tyktes afstyra hånne från tredje gifte. Hon hade nu hunnet til en mogenhet, at hon öfwerleswat 62 år. Men detta och flera infast hade ej länge rum. Riksrådet Stake och Friherrinnan Bjelke gifte sig. Wägges höga stånd, och den förres hjeltebragder, stora rikedomar och wundna högagting hos högre och lägre, woro mågtige påförare i detta kärleks-ärendet*. Hr 1661, gaf hon sit bifall til hans anhållan på Djare, dit han i följe med åtskillige Herrar infunnet sig, at affluta denna handel. Sedan förbundet wunnet stadfästelse, wille hon göra hogkomsten waragtig, och hedra lundby Kyrka med en ansenlig gåfwa. Hon hade, som Enka, författat sin bekante Sorge-kalk, och jantte et Paten, skänkt åt Kyrkan en förgylt, hwilken förnyades och gjordes större af Commerce-Rådet, Herr Sebastian Tham, 1723, at han wäger 80 lod. Tilfatsen och de andre utlöpande omkostningarne togos likwäl af något silfwer, som fans wid öppningen uti Ulfsparriska grafwen, och war en quarleswa af de nedsatte lifens prydnad. Til åminnelse af sit tredje ägtenskap med Riksrådet, Herr Baron Harald Stake, gaf hon åter til samma sin Sokne-Kyrka twänne stora wäl arbetade silfwer-ljusestakar, den ene på 155, den andre på 156 lod, och sannolikast i den affigt, at de skulle föreställa hånnes tredje trolofswade Herres både

* Håwom har jag widlöfteligen berättat uti Gouverneurernas och Slots-Herrarnas lefwerne på Bohus, därest är anteinadt på hwad sätt hwar och en sig med siva förtjenster utmärkt hafwer.

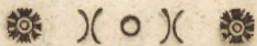
de namn och höghet. Här uppå gjordes widlöftiga och kostsamma förberedelser til Bröllops-högtiden, hwilken firades med all upståndelig pragt och härlighet på Bohus Fästning år 1662, i många förnåma Herstapens och annat hederligt folks närwaro. När wignings-acten wunnet sin fulbordan genom Superintendenten i Götheborg, Herr Doct. Eric Brunnius, låssades alla stycken uti de Bohusiske tornen och på wallarne i fyra omgångar; man slog på pukor och blåste i trompeter, och ljudet skallade i de omkringliggande höga bergen: de förnåme gästerna undfågnades med präktigaste tilredelser, och Guarnisonen dract gästebod uti trenne dagar. Ehuru detta höga och gamla Paret bemötte hwarandra med all kärlek, fodrade doch en myckenhet widsträta göromål wår Stakes närwarelse på Bohus, och hånnes smak för landleswernet bant hånne wid Djare, hwilket för belågenheten skul kommet i hånnes tycke. Denna hufwud-artikel blef likwäl agtab, at de ofta med besök skulle förnya hwarandras nöjen, som jämwäl på det nogaste esterlesdes, och förorsakade, at en ny landswäg uprättades genom Berg-hems och Angereds soknar. De förde altså hwardera sin egen stat och hushållning, hade hwardera sina egna betjenter, och den ene bestyrde aldrig om den andras angelägenheter. Skulle någondera aflägga besök hos den andre, affärdades en expresse, och de skildes aldrig ifrån hwarannan, med mindre gåfwor ömsfades dem imellan, som understundom woro af wårde, understundom sårre, at det allena kom an på en klädning, et par hästar, en wagn,

eller annat sådant; och alt stebde fristeligen med undersatta namn. En gång hade Fru Riksradinnan, för något mellankommande hinder, upstutet något länge sit besök på Bohus; hwarföre Riksrådet lät stycken lossas wid hannes ankomst, hwilket hade den oförmödade påföljd, at hon swimmade i wagnen. Swer en sådan wädelig höflighet rördes Riksrådet, at på det ömmaste ursäktade sin tilltagsenhet, med försäkran, at afstå ifrån slika complimentier för framtiden. Under sådana någon fortsatte de sin lefnad intil Bohusiska belägringen 1676, då Riksrådet bad hanne begifwa sig i säkerhet på Bohus, hwartil hon doch wille ingalunda samtycka, utan flygtade helre andra resan til Sämsholm, där rest hon mistades under belägringen fri för alla fiendeliga rörelser. Året därefter sände hon å nyo andre föråringar til Lundby Kyrka, i fölge med et bref til då warande Kyrkoherden, Herr Jöns Stenius, som är af följande innehåll:

**Wördige och Wällärde Herr Kyrkoherde,
min gode och tillförlitelige Wän,**

Jag önskar Eders Wördighet med sin kära hustru och barn af Gud then Aldrahögste al god och lyckelig wälgång til siäl och lif. Härjämte låter jag Eders Wördighet förnimma, thet jag nu sänder til Lundby Kyrka en kista med twänne lås och nycklar före, som kan sättas i Kyrkan til hennes sakers förwarande. Tillika sänder jag en förgylt silf-skål til watten uti Funten, och et klåde, som kan läggas

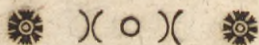

läggas under silf-skålen. Jag sänder ock en liten silf-skåpa, at slå winet uti på altaret. Thetta sänder jag, och gifwer i Jesu namn til Lundby Kyrka, låte thet Gud medFred så stadigt wara thet, Guds namn til ära, Kyrkan til prydnad och församlingen til behag och nytta. Jag beder ock gärna Eders Wördighet wille hålsa sin kära hustru med min goda lyckönskan, och besaller honom här med uti Guds nådiga beskydd til al wälgång. Af Sämsholm then 25 Julii 1677. Eders Wördighet til al wilja och tjenst.

Karin Bielke.

Fienden, som ännu låg qwar uti Bohus-lån, flyttade sig på denna tiden med anstalter til en ny belägring, hwilken Riksrådet sökte bemöta efter sin wanliga tapperhet. Hans påkommande skuldomb hindrade dock upsätet, och Riksrådinnan bekom på Sämsholm en skynsam post, som medbragte dessa obehagliga tidningar. Ty i det hanfatte sig til mortwårn för fienden, astogo hans krafter til en sådan märkelig högd, at han lät bära sig i port-chaise ifrån Bohus til Hönfätter, och afled på det säteriet wid slutet af September 1677*. Beslageligt ansågs detta dödsfall för Riket och landets öfwerhängande olyckor; men det förgdes ännu mer af Fru Riksrådinnan, som härigenom kom tredje gången uti et förgeligt Enkestånd. Han begrofs uti Hön-

* Herr Prosten och Kyrkoherden Mag. Johan Edman har uti Bohus-låns beskrifningen taget misse på dödsåret, och annat hit hörande.

Hönsfåter Kyrka med en ståt, som swarade mot hans höga förtjenster, hwilka gåfwo tilfälle til almån saknad. Höge och låge sägo en Rikets Pelare fallen, som länge buret en dryg börda. Fru Riks-rådinnan kom nästan utom sig, öfwer sina många äfventyrliga sorger, och hwart hon färdades, fölgde hånne hogkomsten af sin tryckande förlust. Genom dessa anstötter förswagades hon til hellsa på älderdomen, at hon några år måste ständigt hålla sig wid sängen. Inteligen affomnade hon på Sjare den 17 April 1695, uti en med bräckligheter betungad ålder, som gaf hånne anledning at önska, det hånnes sorger måtte ombyttas i en stadigwarande glädje. I Götheborgska Domkyrkan begrofs hon den 1 Septemb. samma år, med mycken högtidelighet, då Prostén och Kyrkoherden, Herr Mag. Pehr Kellander prädikade, och jordsäfte lifet, hwar efter det fördes til sin graf uti Lundby Kyrka i Wätlehärad.

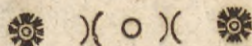
(Fortsättning härnäst.)

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Utgången är Skepparen Börje Isberg' til Frankrike med sill.

Gö.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 27 Januarii.

London	- -	73	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	67½	- -	M:t R:mt.
Hamburg	-	73	- -	M:t R:mt.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 15 til den 29 dennes födde 6 Gosse- och 4 Flickobarn: Wigde Brandtwaftskarlen Anders Jonson och Pigan Anna Bengtsdotter, Sillepactaren Dlof Hult och Jungfru Brita Lisa Casper: Döde Enkan Marret Andersdotter, af älderdom, Pigan Catharina Westerberg af feber, 2 Gossebarn af feber, 1 Flickobarn af koppor och 1 dito af feber.

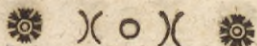
I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Handlangaren Peter Jerström och Pigan Ingrid Beata Minter: Döde Kypare-hustrun Greta Stam, 42 år gammal, af kråftan, Soldaten Hans Jungberg, 60 år gammal, af bröstvärt, och 2 barn.

Witterlekar.

Saga.

En träta upkom i det höga
Emellan werldens klara öga,
Och en utaf de Himla-bloß,
Som alraminst uplysa öf.

Jag

Jag bådär dagen, sade Solen,
Från norrē til den södre Polen,
Jag gläder alt, som ände har,
Förutan mig man illa far.

Så talte Solen, när den lilla,
Som satt wid Carlewagnen stilla,
Från Himla-högden svarar så,
At alla Stjernor lystna på:

Du är en mächtig Drottning worden
I lusten, hafwet och på jorden,
Men Riket, som dig rödwerd bär,
Långt under mig et solgrand är.

Dito.

En Man, som tänkte blifwa fri
Från samwets grymma tyranni,
Sig anförtror at hafwets böfja.
Han hamnar i et annat land;
Men kan sig icke där förböfja,
För samma stränga Almagts hand.

Den glöb, som ej war ännu släkt,
Af nya plågo-andar wäkt,
I själen åter börjar rafa.
I ödemark wår Typhon går,
At äfwen där för hämden sasa,
Som honom öfwer hjesfan står.

Omsider

Omsider han til templet styr,
Där ödet hela werlden styr,
Och där sin Fristad sinna tänker;
Men ödet sticket dunder ut,
När blixt och eld i Ethen blänker,
At göra då på Typhon slut.

Af denne bjesse lærer man,
At ingen straffet undgå kan,
Som djerfs mot Gud och samwet bryta.
Sin bödel han i hjertat bär,
Det lindrar ej, at rummet byta;
Ty plågan oombytelig är.

Rundgörelser.

Ottonde dragningen af Hospitals-lotteriet kompletteras nu dagligen, och kunna lotter ej längre, än til midt i Februarii månad, erhållas på wanliga ställen. Skulle då några wara öfwer, låra de twifwelsutan dragas antingen på Hospitalets egen, eller de förmögnares patriotiska räkning.

Den 12 nästinstundande Februarii blifwer på Stadens Auctions-kammare försäldt et parti gamla och unga Franska, tillika med flera winsorter af bästa slaget, jämte stora sticket, större och mindre liggare, fastager och annan redskap, som til en wäl sorterad winkällare erfodras; kunnandes förut, om winernes och det öfrigas besaffen- och godhet, underrättelse uti afledne Handelsmannen Martin Sandbergs hus bekommas.

På

På Tisdag eller den 3 Febr. kommer på Stadens Auctions-kammare at försäljas et parti nyligen inkomne Citroner, med Citrone-saft uti bouteiller.

Christina Fargers hus, på Sillegatan beläget, kommer med första at försäljas, hwarom Högaren Dlof Holm ytterligare kan höras.

Husägaren af de nyligen omtalte rummen på Drottningegatan, hoppas, at ohyrn, som kommer, flytter undan med sselfwe Hyresmannen och des meubler: sådan anstalt är han sinnad at foga.

Herr Anders Barthengren angifwer til salu nyligen inkommet, fett och uti tunnor insaltat orekört.

Om någon wil sälja en halståkt och behåller refewagn, han gifwer det tilkänna på langiska Boktryckeriet.

En slåde är ankommen til Wenersborg, utan at någon wet des ägare. Underrättelse, hwar han finnes, gifwer Herr Ludolph i samme stad.

Nyligen inkomna bergostron, samt inlagd hummer, finnes mot billigaste pris hos Herr Nittau, boende wid Reparebanen.

På Torsdag upföres sifte Concerten af de 12, hwarpå Stadens Inwånare benäget pränumererat. Utom annat får man då höra en solo på Clavecin, en dito på Violin, och en på Fleute-traversiere. Man wäntar därjämte, at Herrar Musici framdeles förnöja Götteborgska öron med en upbyggelig Passions-musique.

3 dag medföljer Registret öfwer förra årgången af Götteborgska Magasinet.

Götteborgska Magasinet.

Lördagen, den 7 Februarii 1761.

Min Herre,

Stanken af några Theologiska småsaker, eller korta Prädikningar, som slutet wid åtskilliga tillfällen ur min Herres penna, i synnerhet wid slutet af förledet år, och wid början af 1759, samt åtskilliga däröfwer sålda omdömen, föränlåta mig, at för egen och det almännas del, häröfwer begära någon förklaring. Utan twifwel finner min Herre sself igen de ställen, som kunna få namn af Loca vexata; och läwer således försäkra hwar och en om des renlärighet uti Artikeln om Judarnes omskärelse, samt om ytterste Domen. Förblifwer med nöje ic.

B. C.

Upsala, den 26 Jan. 1761.

Swar.

Detta war något nytt och oförmodat, at mig tänkas för mindre renlärighet, sedan jag underwist

3

andre